

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
& ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Μπουμπουλίνας 9 -11, Αθήνα, Τ.Κ. 106 82, τηλ.: 210 3631 847, 210 3626 161, fax: 210 3619 418, www.apetropoulos.gr

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ

Ετέθησαν υπ' όψη μου τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

Με το άρθρο 15 παρ. 1 ν. 4024/2011 (ΦΕΚ 226/Α'/27-10-2011) ορίστηκε: «Εκτός από το βασικό μισθό του υπαλλήλου, δύναται να χορηγηθεί επίδομα επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας, μέχρι του ποσού των εκατόν πενήντα ευρώ (150) μηνιαίως. Οι δικαιούχοι του εν λόγω επιδόματος, καθώς και οι όροι και προϋποθέσεις χορήγησής του καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Οικονομικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, η οποία εκδίδεται σε αποκλειστική προθεσμία έξι μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.»

Με την υπ' αριθ. 2/16519/0022 Κοινή Υπουργική Απόφαση (ΦΕΚ 465/Β'/24-2-2012 – στο εξής ΚΥΑ), εκδοθείσα κατ' εξουσιοδότηση της ανωτέρω διάταξης και εντός των χρονικών ορίων αυτής, καθορίστηκε το ύψος του επιδόματος επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας για τους μόνιμους και δόκιμους πολιτικούς υπαλλήλους και υπαλλήλους με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου και ορισμένου χρόνου του Δημοσίου, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού ανά κατηγορία σύμφωνα με τα άρθρα 2-6 της εν λόγω ΚΥΑ. Ως ημερομηνία έναρξης ισχύος της ΚΥΑ ορίστηκε η 1/5/2012.

Ειδικότερα, σύμφωνα με το άρθρο 3 της ΚΥΑ: «Στην κατηγορία Β' περιλαμβάνονται οι κάτωθι ειδικότητες: α) Το τεχνικό προσωπικό και το προσωπικό που εργάζεται στην εστίαση και στον ιματισμό των Νοσοκομείων, των Μονάδων Κοινωνικής Φροντίδας της Χώρας, του Εθνικού Κέντρου Άμεσης Βοήθειας (Ε.Κ.Α.Β), των Κέντρων Υγείας, των Κέντρων Ψυχικής Υγείας, των Ν.Π.Δ.Δ του Τομέα Προνοίας και των Αγροτικών Ιατρείων τα οποία υπάρχουν στα Δημόσια Νοσοκομεία [...]».

Το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους – Γενική Δ/ση Μισθών (εφεξής ΓΛΚ) στο από 23/7/2012 έγγραφό του προς το Υπουργείο Υγείας – Γενική Δ/ση Υπηρεσιών Υγείας αναφέρει τα εξής: «Σε συνέχεια του ανωτέρω σχετικού σας εγγράφου αναφορικά με το επίδομα επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας που καθορίστηκε με την αριθ. 2/16519/0022/24-2-2012 Κ.Υ.Α (ΦΕΚ 465/Β/2012), σας πληροφορούμε ότι στην κατηγορία Β' στην έννοια του τεχνικού προσωπικού δεν περιλαμβάνονται όλοι οι εργαζόμενοι στην Τεχνική Υπηρεσία, αλλά μόνο το τεχνικό προσωπικό που απασχολείται πλήρως και αποκλειστικά με τεχνικές, χειρωνακτικές εργασίες.

Κατόπιν των ανωτέρω, στην έννοια του τεχνικού προσωπικού της περ. α' της παρ. 3 της ανωτέρω Κ.Υ.Α περιλαμβάνεται μόνο το εργατοτεχνικό προσωπικό και όχι οι υπάλληλοι με ειδικότητες ΠΕ Μηχανικών και ΤΕ Μηχανικών.

Η Υπηρεσία σας παρακαλείται όπως κοινοποιήσει το παρόν σε όλες τις ΥΠΕ και τα Νοσοκομεία για άμεση και ομοιόμορφη εφαρμογή των ανωτέρω».

Ερωτάται σχετικά, εάν η ερμηνεία της σχετικής διάταξης της ΚΥΑ, στην οποία προβαίνει το ΓΛΚ, είναι ορθή και νόμιμη.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Στο άρθρο 4 παρ. 1 του Συντάγματος θεμελιώνεται, ως γενικός κανόνας, η ισότητα των Ελλήνων ενώπιον του νόμου («Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον

του νόμου»). Η αρχή της ισότητας δεσμεύει τόσο το Νομοθέτη όσο και τη Διοίκηση, είτε όταν αυτή δρα κανονιστικώς είτε όταν προβαίνει στη ρύθμιση μιας μεμονωμένης περίπτωσης. Το περιεχόμενό της έχει εξειδικευτεί και παγιωθεί σε πλήθος αποφάσεων από τα ανώτατα δικαστήρια. Με στερεότυπο σχεδόν τρόπο τα δικαστήρια δέχονται ότι «η αρχή της ισότητας θεσπίζει νομικό κανόνα, ο οποίος δεσμεύει όλα τα συντεταγμένα όργανα της πολιτείας και επομένως και το νομοθέτη. Ο κανόνας αυτός επιβάλλει την ομοιόμορφη μεταχείριση των τελούντων υπό τις αυτές συνθήκες προσώπων και αποκλείει τόσο την έκδηλα άνιση μεταχείριση, όσο και την αυθαίρετη εξομοίωση διαφορετικών καταστάσεων ή την ενιαία μεταχείριση προσώπων τελούντων υπό διαφορετικές συνθήκες βάσει συμπτωματικών ή ασχέτων μεταξύ του κριτηρίων. Δεν αποκλείεται επομένως η διάφορη ρύθμιση περιπτώσεων που τελούν υπό διαφορετικές ή ειδικές συνθήκες, καθώς και η θέσπιση εξαιρέσεων, δικαιολογούμενων από ειδικούς λόγους γενικότερου ή υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος» (ΣτΕ 1482/2002, 2873/2000, 771/1997).

Ο Άρειος Πάγος, μάλιστα, δέχεται ότι προς αποκατάσταση της ισότητας, όπου αυτή έχει τρωθεί, είναι επιτρεπτή η επεκτατική εφαρμογή της ευνοϊκής ρύθμισης σε όσους αδικαιολόγητα παραλείφθηκαν. «{...} Εάν γίνει με νόμο δικαιολογημένη ειδική ρύθμιση για ορισμένη κατηγορία προσώπων και αποκλεισθεί από τη ρύθμιση αυτή, κατ' αδικαιολόγητη δυσμενή διάκριση, άλλη κατηγορία προσώπων, ως προς την οποία συντρέχει ο ίδιος λόγος, που δικαιολογεί την ειδική εκείνη μεταχείριση, η διάταξη που εισάγει τη δυσμενή αυτή διάκριση είναι ανίσχυρη ως αντισυνταγματική. Προς αποκατάσταση δε της συνταγματικής αρχής της ισότητας πρέπει να εφαρμοσθεί και για εκείνους εις βάρος των οποίων έγινε η δυσμενής διάκριση, η διάταξη που ισχύει για την κατηγορία υπέρ της οποίας εθεσπίσθη η ειδική ρύθμιση». (ΑΠ 1222/1992, 337/1997, 60/2002)

Τούτο, ασφαλώς, δε σημαίνει ότι τα δικαστήρια είναι αρμόδια για να κρίνουν τη σκοπιμότητα και την ορθότητα της κάθε νομοθετικής επιλογής.

Κάτι τέτοιο θα αντέβαινε στην συνταγματικά κατοχυρωμένη διάκριση των λειτουργιών (άρθρο 26 του Συντάγματος). Ο δικαστικός έλεγχος εδώ είναι οριακός, είναι έλεγχος της υπέρβασης των ακραίων ορίων της διακριτικής ευχέρειας του Νομοθέτη και της Διοίκησης (Χρυσόγονος, Ατομικά και Κοινωνικά Δικαιώματα, σελ. 121).

Στην προκειμένη περίπτωση το ΓΛΚ υιοθετεί μια συσταλτική ερμηνεία της διάταξης του άρθρου 3 (α) της ΚΥΑ και εξαιρεί από το πεδίο εφαρμογής της τους υπαλλήλους με ειδικότητες ΠΕ Μηχανικών και ΤΕ Μηχανικών που εργάζονται στο χώρο της Δημόσιας Υγείας. Η ερμηνευτική εκδοχή του ΓΛΚ αποστερεί από μεγάλο μέρος του προσωπικού των Τεχνικών Υπηρεσιών Νοσοκομείων και λοιπών δημοσίων φορέων υγείας το επίδομα επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας κατηγορίας Β', ύψους εβδομήντα (70) ευρώ. Η ερμηνεία αυτή, όμως, πάσχει διττώς, όπως αναπτύσσεται αμέσως κατωτέρω:

1. Η ερμηνεία του ΓΛΚ, η οποία δεν έχει εκτελεστό χαρακτήρα και δεν παράγει έννομες συνέπειες, δεν ανταποκρίνεται στη συστηματική λογική της ΚΥΑ, η οποία εξειδικεύει με απόλυτη σαφήνεια τις ειδικότητες που δικαιούνται το επίδομα ανθυγιεινής και επικινδύνου εργασίας. Έτσι, στο άρθρο 2 (α) της ΚΥΑ, ορίζεται ότι: «Στην κατηγορία Α' περιλαμβάνονται οι κάτωθι ειδικότητες: α) Το προσωπικό νοσηλευτικής υπηρεσίας, εργαστηρίων και καθαριότητας, οι απασχολούμενοι **αποκλειστικά** σε ακτινολογικούς θαλάμους και εμφανίσεις [...]» Στο άρθρο 3 (ε) της ΚΥΑ, ως δικαιούχοι ορίζονται, επίσης, «οι εργαζόμενοι **αποκλειστικά** στην πίστα αερολιμένων», ενώ αμέσως κατωτέρω, στην περίπτωση (στ) γίνεται εξαντλητική αναφορά σε ειδικότητες τεχνικού προσωπικού. Το άρθρο 3 (α) της ΚΥΑ, αντιθέτως, δεν εξειδικεύει και δε διακρίνει περαιτέρω. Αντιθέτως, το πεδίο ισχύος του καταλαμβάνει το σύνολο του τεχνικού προσωπικού.

Ερμηνευτικά, μπορεί να συναχθεί συμπέρασμα προς αυτή την κατεύθυνση και από το άρθρο 36 παρ. 2 ν. 3669/2008 «Κύρωση της

κωδικοποίησης της νομοθεσίας κατασκευής δημοσίων έργων», σύμφωνα με το οποίο: «Η διευθύνουσα υπηρεσία ορίζει ως επιβλέποντες και βοηθούς αυτών για το έργο ή τμήματά του ή είδη εργασιών τεχνικούς υπαλλήλους, που έχουν την αντίστοιχη δυνατότητα, ανάλογα με τα στελέχη που διαθέτει, τις υπηρεσιακές ανάγκες και την αξιολόγηση του προσωπικού». Και στην περίπτωση αυτή, η γενική αναφορά χωρίς διάκριση αποτελεί συνειδητή επιλογή του νομοθέτη, η οποία ανταποκρίνεται στις ανάγκες της διαχείρισης ενός δημοσίου έργου. Όπως εκτίθεται κατωτέρω υπό 2., η απονομή του εν λόγω επιδόματος στο σύνολο του τεχνικού προσωπικού, που απασχολείται στο χώρο της Δημόσιας Υγείας, ανταποκρίνεται στη φύση της εργασίας αυτού.

Αρμόδια κατά το Σύνταγμα όργανα για τον καθορισμό των δικαιούχων του επιδόματος επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας είναι ο Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Οικονομικών και ο κατά περίπτωση αρμόδιος Υπουργός. Η ερμηνεία που δίδεται σε νομοθετικές και κανονιστικές πράξεις από διάφορους υπηρεσιακούς σχηματισμούς του Κράτους και των ΝΠΔΔ δεν μπορούν να αλλοιώνουν ερμηνευτικώς τη βούληση του Νομοθέτη και της κανονιστικώς δρώσας Διοίκησης και να θέτουν νέους κανόνες δικαίου, οι οποίοι αποκλίνουν από αυτούς τους οποίους ερμηνεύουν. Η προϋπόθεση της «πλήρους και αποκλειστικής» απασχόλησης με τεχνικές, χειρωνακτικές εργασίες για την απονομή του επιδόματος προστίθεται το πρώτον από το ΓΛΚ, το οποίο, όμως, δεν έχει αρμοδιότητα θέσπισης κανόνων δικαίου εν προκειμένω. Ούτε, ασφαλώς, υπάρχει η παραμικρή ένδειξη, ότι ο νομοθέτης στην περίπτωση αυτή εκφράστηκε ευρύτερα απ' όσο ήθελε, ούτως ώστε να μπορεί να γίνει αποδεκτή η συστατική ερμηνεία, που υιοθετείται από το ΓΛΚ. Ισχύει ακριβώς το αντίθετο, κατά τα προεκτεθέντα.

2. Η ερμηνεία του ΓΛΚ βασίζεται σε παντελώς λανθασμένη εκτίμηση, ή και ελλιπή, ενδεχομένως γνώση, της φύσης της παρεχόμενης εργασίας σε μια Τεχνική Υπηρεσία π.χ Νοσοκομείου. Έτσι, θέτοντας ένα «στεγανό»

διαχωρισμό ανάμεσα στο εργατοτεχνικό προσωπικό και στους υπαλλήλους με ειδικότητες ΠΕ Μηχανικών και ΤΕ Μηχανικών - ο οποίος όμως δεν υφίσταται και δεν θα ήταν άλλωστε δυνατό να υπάρξει, για λόγους που θα εξηγηθούν κατωτέρω – συρρικνώνει το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 3 (α) κατά τρόπο αντικείμενο στο άρθρο 4 παρ. 1 του Συντάγματος. Παραβιάζεται, δηλαδή, η αρχή της ισότητας, καθώς δύο ουσιωδώς όμοιες κατηγορίες εργαζομένων αντιμετωπίζονται με άνισο και αυθαίρετο τρόπο, χωρίς να υφίσταται επιτακτικός λόγος δημοσίου συμφέροντος προς τούτο. Το ταμειακό όφελος του Δημοσίου, στο οποίο είναι προσανατολισμένο το ΓΛΚ, δεν μπορεί να θεωρηθεί επαρκής λόγος δικαιολόγησης μιας τέτοιας διάκρισης. Το ταμειακό συμφέρον δεν ταυτίζεται με το «γενικότερο» ή «δημόσιο» συμφέρον, διότι μια τέτοια ερμηνευτική προσέγγιση καθιστά σχεδόν οποιοδήποτε περιορισμό συνταγματικού δικαιώματος, που έχει ως αποτέλεσμα την εξοικονόμηση πόρων για το Δημόσιο, συνταγματικά επιτρεπτό. Η θέση αυτή, όμως, είναι άτοπη, επικίνδυνη και ξένη προς το ελληνικό σύστημα συνταγματικών δικαιωμάτων και την αντίληψη περί «δημοσίου συμφέροντος» που υιοθετούν τα ελληνικά δικαστήρια (αναλυτικά για το θέμα Μαθιουδάκης, Μετασχηματισμοί του ταμειακού συμφέροντος του Δημοσίου σε περίοδο έντονης οικονομικής κρίσης, www.constitutionalism.gr/html/ent/146/ent.2146.asp).

Το ΓΛΚ φαίνεται να αγνοεί, ότι μια σύγχρονη Τεχνική Υπηρεσία Νοσοκομείου – για να επικεντρωθούμε σε έναν πολύ μεγάλης σημασίας εργασιακό χώρο της Δημόσιας Υγείας - παρέχει υποστηρικτικό έργο στη λειτουργία όλων των τμημάτων αυτού. Χωρίς την παρουσία τεχνικών διαφόρων ειδικοτήτων, δεν είναι δυνατή η λειτουργία Τμημάτων και Μονάδων (π.χ Ακτινοθεραπεία, Χειρουργεία, Μ.Ε.Θ κ.λ.π). Για την εξασφάλιση της ασφαλούς και αδιάλειπτης χρήσης των ιατρικών μηχανημάτων, των Η/Μ εγκαταστάσεων, του ξενοδοχειακού εξοπλισμού και των κτιριακών υποδομών απαιτείται η φυσική παρουσία και η εργασία όλων των υπαλλήλων, ανάλογα με το είδος της απαιτούμενης εργασίας. Εάν η εργασία

απαιτεί εξειδικευμένες γνώσεις και δεξιότητες ή συνδυασμό γνώσεων από πολλές ειδικότητες (π.χ βλάβη σε αυτοματισμό ή σε τεχνολογικά προηγμένο εξοπλισμό), τότε απαιτείται η συνεργασία μηχανικών και τεχνικών για την επίλυση του προβλήματος. Σε αντίθετη περίπτωση καθίσταται προβληματική η αποδοτικότητα της Τεχνικής Υπηρεσίας.

Εξάλλου, επειδή το κύριο έργο της Τεχνικής Υπηρεσίας είναι η συντήρηση και η εξασφάλιση ασφαλούς και αδιάλειπτης χρήσης όλου του εξοπλισμού, εξ ορισμού το προσωπικό της απασχολείται κυρίως με αυτό το αντικείμενο.

Στην Τεχνική Υπηρεσία των Νοσοκομείων, ανάλογα με το μέγεθος, το είδος και τη στελέχωσή τους, υπηρετούν για τις ανάγκες συντήρησης υπάλληλοι του κλάδου:

- ΠΕ Μηχανικών π.χ Μηχανολόγοι Μηχανικοί, Ηλεκτρολόγοι Μηχανικοί, Πολιτικοί Μηχανικοί κ.λ.π
- ΤΕ Μηχανικών π.χ Μηχανολόγοι Μηχανικοί, Ηλεκτρολόγοι Μηχανικοί, Μηχανικοί Ιατρικών Οργάνων κ.λ.π
- ΔΕ τεχνικοί, π.χ μηχανοτεχνίτες, ηλεκτροτεχνίτες, εργοδηγοί, ξυλουργοί κ.λ.π.

Στον Οργανισμό των Νοσοκομείων περιλαμβάνονται στο τεχνικό προσωπικό, για την κάλυψη αναγκών συντήρησης, και οι παρακάτω ειδικότητες: οδηγοί – κουρείς – κλιβανιστές – απολυμαντές – αποστειρωτές – κόπτριες – ράπτριες – γαζώτριες.

Ανάλογα με την παρεχόμενη ιατρική βοήθεια, διάφορες ειδικότητες τεχνικών συμμετέχουν – άμεσα ή έμμεσα – στην ολοκλήρωση της ιατρικής ή νοσηλευτικής πράξης και εκτίθενται σε ανθυγιεινούς ή επικίνδυνους παράγοντες εργασίας. Κάποιες ειδικότητες τεχνικών επιβαρύνονται π.χ περισσότερο κατά το στάδιο επισκευής βλάβης ακτινολογικού μηχανήματος

και κάποιες άλλες κατά το στάδιο επισκευής βλάβης στην Εγκατάσταση Βιολογικού Καθαρισμού.

Ενδεικτικά, αναφέρουμε κατωτέρω τρεις περιπτώσεις εργασιών ελέγχου, συντήρησης ή επισκευής βλαβών εγκαταστάσεων ή μηχανημάτων, στις οποίες οι τεχνικοί διαφόρων ειδικοτήτων και κατηγοριών εκτίθενται σε επικίνδυνες και ανθυγιεινές συνθήκες:

1. Έλεγχος καλής λειτουργίας, συντήρηση και επισκευή ατμολεβήτων: εμπλέκονται οι ειδικοί ΠΕ Μηχανολόγοι ή Ηλεκτρολόγοι Μηχανικοί, ΤΕ Μηχανολόγοι ή Ηλεκτρολόγοι Μηχανικοί, ΔΕ Θερμαστές
2. Έλεγχος καλής λειτουργίας, συντήρηση και επισκευή μηχανημάτων με ιονίζουσα ακτινοβολία: εμπλέκονται οι ειδικοί ΠΕ Ηλεκτρολόγοι Μηχανικοί, ΤΕ Μηχανικοί ιατρικών οργάνων, ΤΕ ηλεκτρονικοί Μηχανικοί, ΔΕ Ηλεκτρονικοί.
3. Έλεγχος καλής λειτουργίας, συντήρηση και επισκευή μηχανημάτων Χειρουργείων (αναισθησιολογικά, διαθερμίες, εξωσωματικής κυκλοφορίας καρδιάς κ.λ.π): εμπλέκονται οι ειδικοί ΠΕ Ηλεκτρολόγοι Μηχανικοί, ΤΕ Μηχανικοί ιατρικών οργάνων, ΤΕ Ηλεκτρονικοί Μηχανικοί, ΤΕ Εργοδηγοί, ΔΕ Ηλεκτρονικοί.

Σε ορθή ερμηνεία των εν λόγω διατάξεων προβαίνει, εξάλλου, και το καθ' ύλην συναρμόδιο Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης με την υπ' αριθ. πρωτ. Υ4α/37901/4-5-2012 ερμηνευτική εγκύκλιο προς όλες της Διοικήσεις Υγειονομικής Περιφέρειας (Δ.Υ.ΠΕ) και με σκοπό να εκλείψουν φαινόμενα διαφορετικής και αντικρουόμενης ερμηνείας των διατάξεων αυτών από τα νοσοκομεία. Στην εγκύκλιο αυτή το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης διευκρινίζει ως προς το «τεχνικό προσωπικό» ότι: «[...]/2. Στην κατηγορία Β' περιλαμβάνονται οι κλάδοι ΔΕ Μαγείρων, ΥΕ Προσωπικού Εστίασης, ΥΕ Ταξινόμων Ιματισμού, **οι εργαζόμενοι στην Τεχνική Υπηρεσία,**

πλην των διοικητικών που υπηρετούν σε αυτήν και όπου δεν υπάρχει Τεχνική Υπηρεσία οι ανήκοντες στον κλάδο ΠΕ Μηχανικών, ΤΕ Μηχανικών και ΔΕ Τεχνικού, με τις συγκεκριμένες ειδικότητες που περιλαμβάνει κάθε ένας από αυτούς».

Με την εγκύκλιο αυτή, η οποία προηγείται χρονικά του από 23/7/2012 εγγράφου του ΓΛΚ, διευθετήθηκε το θέμα των δικαιούχων του επιδόματος επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας. Το ΓΛΚ δεν έχει, εξάλλου, την αρμοδιότητα να διαφοροποιηθεί από την εγκύκλιο του καθ' ύλην συναρμόδιου Υπουργείου, καθώς ούτε το Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης ούτε το Υπουργείο Οικονομικών έχουν μέχρι σήμερα εκδώσει ερμηνευτική εγκύκλιο αντίθετου περιεχομένου από αυτή του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Ως εκ τούτου η ερμηνεία του ΓΛΚ είναι εσφαλμένη, αυθαίρετη και εκτός των αρμοδιοτήτων του. Το ΓΛΚ δεν μπορεί να αναχθεί σε υπέρτατο κριτή και ερμηνευτή κανονιστικών διατάξεων, ακόμη και εάν αυτές προκαλούν επιβάρυνση του Δημοσίου Ταμείου. Η επιβάρυνση αυτή έχει ληφθεί υπόψη από το Νομοθέτη και την κανονιστικώς δρώσα Διοίκηση.

Από τα ανωτέρω προκύπτει αβίαστα, κατά τη γνώμη μας, ότι η ερμηνεία του άρθρου 3 (α) της ΚΥΑ του ΓΛΚ οδηγεί σε αντισυνταγματική δυσμενή διάκριση εις βάρος των υπαλλήλων με ειδικότητες ΠΕ Μηχανικών και ΤΕ Μηχανικών, που εργάζονται στο χώρο της Δημόσιας Υγείας. Το ως άνω προσωπικό δικαιούται, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, μηνιαίο επίδομα επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας ύψους εβδομήντα (70) ευρώ, καθώς υπάγεται στην Κατηγορία Β' του άρθρου 1 της ΚΥΑ.

Αθήνα, 25 Σεπτεμβρίου 2012

Ο γνωμοδοτών δικηγόρος

Αναστάσιος Πετρόπουλος (Α.Μ Δ.Σ.Α 15025)